

A 21 Éves König Istvánné

Ez én vagyok, 1949-ben. A kép az első házassági évfordulónkra készült, valahol a Körúton egy fényképésznél.

Az esküvőnk után anyám kijelentette, hogy leköltözik [Békés]Csabára, Hannihoz. Leköltözött, és ott maradtunk a férjemmel a Visegrádi utcai lakásban.

1951-ben megszületett a fiam. 1952-ben a nővéremék is fölköltöztek Pestre, és anyám jött velük. A Visegrádi utcai kétszobás lakást elcseréltük egy háromszobásra, és összeköltöztünk. Ez a lakás a Kresz Géza utcában, a földszinten volt. Volt egy szobája az anyámnak, volt egy a nővéreméknek a gyerekekkel, és egy nekünk. Abban a szobában varrtam, próbáltam, éltünk.

Mindenki eljárt dolgozni, csak én voltam otthon a gyerekekkel és anyám. A nővérem gyereke óvodába járt, mert anyám nem vállalta. Anyám egész nap nem csinált semmit, mindig bejött hozzám, és miközben dolgoztam, megállt a hátam mögött, és siránkozott. Akkor már elég sok munkám volt, és amikor az ember szab, nagyon oda kell figyelni. Az anyósom minden nap hozott ebédet nekem és a gyerekeknek, és utána elvitte a gyereket sétálni. Anyám a nővérem háztartásához tartozott. Az anyósomnak mi adtunk pénzt megélhetésre, és abból főzött nekünk is. Minden este úgy fogadtam a férjemet, hogy ezt idegileg nem bírom. Félek, hogy elrontok valamit, és azt anyagilag nem bírtuk volna.

1953 márciusáig laktunk együtt. Akkor szereztünk egy kétszobás lakást a Visegrádi utca 40-ben, és elköltöztünk.